

Esterön, ä i Bräntken, Dagsbergs sn,
Lössings hd, Östg. l.

Inneh. möjlig folksnammet ester. Den
äldsta anträffade skrivningen dock Höstra
Vdst. M. j. 63 (1500). r behöfde ej utyösa hün-
der; jfr isl. gen. plur. cistra.

Hj: Lindroth, En omdäbatterad önamns-
grupp, Fornvännen 1914, s. 159.

Å. N. 1952.